

wanhoop
ik niet
kom
eraan

GROEIT JE HUIS DICHT OF BEN JE EEN GEBOREN CHAOOT:
BEL IEMAND DIE ERVOOR HEEFT
DOORGELEERD EN DE REDDING IS NABIJ.

Ivonne Brans (60)

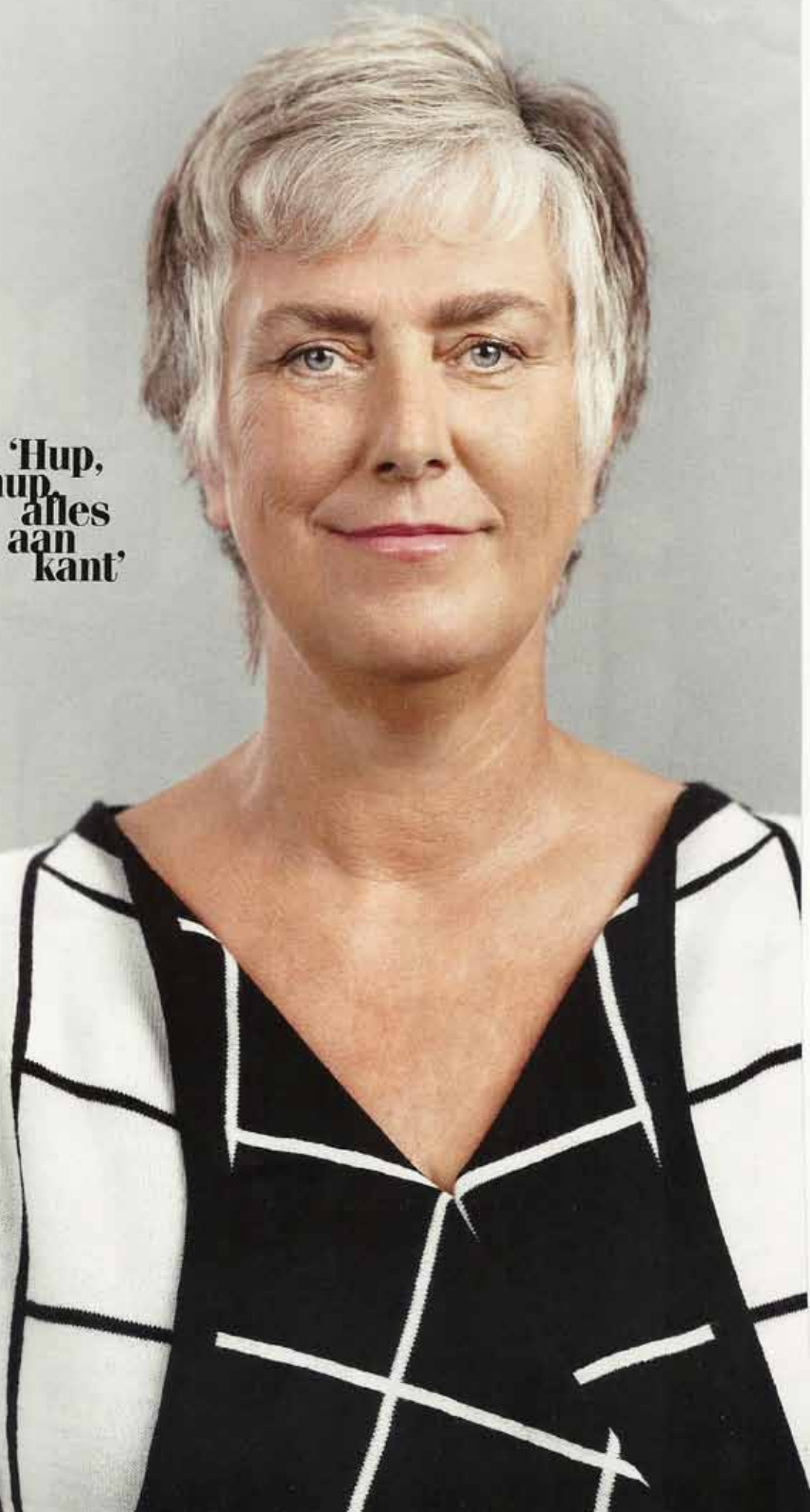
"Als er iemand onverwacht op bezoek komt en er ligt troep op de tafel, zeg ik: 'Geef me een minuutje'. En ruim hup, hup, hup alles op. Dat kan alleen als spullen een vaste plek hebben. Ik ben zeer georganiseerd. Gelukkig maar, want ik heb vier kinderen. Ze zijn inmiddels uit huis, maar het was hier vaak een chaos van speelgoed, vriendjes en vriendinnetjes. Als je maar zorgt voor voldoende opbergruimte, is al die rommel relatief. Aan het einde van de dag hadden we het met elkaar zo weer weggeruimd.

Gemiddeld ben ik twee dagen per week bij cliënten, dat zou iets meer mogen zijn. Ik denk dat veel mensen nog niet van ons bestaan weten. Er zijn absoluut meer mensen die ons nodig hebben, dan degenen die ons bellen. Het is zulk bevredigend werk. Een oudere mevrouw durfde geen bezoek meer te ontvangen omdat ze zich schaamde voor de rommel. In twee ochtenden hebben we samen haar woonkamer toonbaar gemaakt. Toen ik wegging, danste ze om de tafel van blijdschap.

Iedere keer als mijn telefoon gaat, is het weer een verrassing wie ik te spreken krijg. Een ZZP'er die een hekel heeft aan de administratie, iemand die de keuken opnieuw wil inrichten, iemand met ADHD. Of ik nu een vrouw help die slechtziend is, of een manager efficiënter laat mailen, als ik anderen meer overzicht kan geven, ben ik een blij mens."

vest MONKI

**'Hup,
hup,
alles
aan
kant'**

**Els Jacobs (47), schrijver
van de HuishoudCoach-serie**

"Ik was een chaoot. Mijn kasten puil-
den uit. Overal stapels boeken. Ik
gooide niks weg. Maar toen ik zwan-
ger was van een tweeling, dacht ik:
als ik dit wil overleven, moet er iets
veranderen. Ik heb via internet de
hulp van een Amerikaanse opruim-
goeroe ingeroepen. Zij stuurde elke
dag mails. Is je aanrecht al schoon?
Is de tafel al opgeruimd? Mijn man
en ik hebben het huis uitgekamd en
zijn geordend gaan leven. Ik merkte
dat ik er opgewekt van werd, daad-
krachtiger. Zes jaar geleden heb
ik mijn loopbaan als antropoloog
ingeruild voor die van organizer. Ik
ben voor klanten het levende bewijs
dat je kunt veranderen.

Door alle kleine beslissingen die
klanten over hun spullen nemen,
leer ik ze in korte tijd goed ken-
nen. "Die vaas heb ik gekregen van
tante Marie, die doe ik echt niet
weg." Achter ieder rommeltje zit een
verhaal. Maar als je iets wilt veran-
deren, moet je toch een schifting
maken. Wat mag weg en wat niet?
Ik wandel met stapels bakblikken
en vraag ik: 'Je hebt er vijf, welke vier
vind je het mooist?' Of ik vraag bij
de zoveelste vaas: 'Word je er blij
van?' Als ze dan zegt: 'Eigenlijk niet,
want tante Marie was een kreng',
dan is de conclusie snel getrokken.
Een psycholoog werkt van binnen
naar buiten, een organizer van bui-
ten naar binnen. Je krijgt zicht in
wat echt belangrijk voor je is. In het
hier en nu."

**'Ik was
ook een
chaoot'**

Ellie Norden (40)

"Mijn zoon heeft asperger en ADHD. Ik hing overal kaartjes op met teksten als: *Wij gaan eerst eten, en dan naar de kinderboerderij*. Soufflés kregen een vaste plek. Daar ligt de Lego. Daar de auto's. Hoe meer orde en voorspelbaarheid, hoe beter hij functioneert. En hij is niet de enige. Mijn man, dochter en ik gedijen er ook beter in. Het geeft rust om te weten dat scharen in de la liggen en sleutels in het bakje op de kast. Sommige mensen wachten me in tranen op. Als professional organisator schrik je soms van wat je aantreft, vooral als je net bent begonnen. Overal dozen, een wc-deur die niet opengaat omdat de hal vol troep staat, een stofzuiger in de badkamer.

Ik geef ook workshops timemanagement. De cursisten houden de eerste drie dagen van uur tot uur bij wat ze doen. Daarna vraag ik: "Wat vind je belangrijk?" "Mijn gezin", zei iemand stellig. Maar toen we naar haar lijstje keken, besepte ze dat ze nauwelijks tijd had voor haar kinderen. Dan is het natuurlijk niet zo gek dat je een onbevredigd gevoel hebt aan het einde van de dag.

Ik geef ook tips om effectiever op te ruimen en schoon te maken. Als de kinderen in bad zitten, kun je alvast de wastafel poetsen. En tijdens het koken sop je even een keukenkastje uit. Kost slechts een paar minuten, maar het geeft je een opgeruimd gevoel."

jurk DIANE VON FURSTENBERG
bij DE BLIENKORF

'Staat er een stofzuiger in de badkamer'

Gerda van Loo (49)

"Dwangmatige verzamelaars zitten als een draak op hun schat. Ze vullen hun huizen tot de nok met spullen. Lege margarinekuipjes, citruspersen, wasknijpers, spullen van vroeger. Ik heb een keer iemand gehad die alles bewaarde wat poezelig aanvoelde. Maar ook iemand die verslaafd was aan kopen. Terwijl ik het huis met hem opruimde, bracht de postbode het ene na het andere pakje.

Als het kan, werk ik samen met een psycholoog, want dwangmatige verzamelaars vormen een moeilijke groep. Heel anders dan de drukke gezinnen die ik help, of de bedrijven voor wie ik de administratie op orde breng.

Het is altijd zoeken: wat is bij jou de aanpak die werkt? Waarom mag het ene weg en het andere niet? Je moet een vertrouwensband krijgen. De eerste keer dat ik bij iemand kom, vraag ik altijd of het goed is dat ik iets vastpak. Dat kan gevoelig liggen. Je komt zo dichtbij, je komt in iemands veilige haven.

Dat je van opruimen ruimte krijgt in je hoofd, heb ik negen jaar geleden zelf ervaren. Ik was officemanager, ik werd veertig en wilde iets anders. Uit de test die ik deed bij mijn loopbaancoach kwam 'professional organizer'. In diezelfde periode heb ik flink de bezem door mijn huis gehaald. Dat luchtte enorm op. Het grappige is dat ik sindsdien hetzelfde doe voor anderen."

Jasje MASSIMO DUTTI

**'Een huis
gevuld
met lege
margarine-
kuipjes'**

Ria Stikkelman (47)

"Mijn moeder was zeer gestructureerd. Wasgoed werd meteen weggestreken. Kranten werden gelezen en naar de papierbak gebracht. Kleren hingen in de kast. Ik begrijp niets van mensen die dozen Lego bewaren voor kleinkinderen die ze ooit hopen te krijgen. Mijn moeder heeft één schoolschriftje voor me bewaard. Toen ik het kreeg, heb ik het weggegooid. Wat moeten mijn kinderen daar later mee?"

Ik was huismoeder, maar wilde weer aan het werk. Een vriendin bracht me op het idee om professional organizer te worden. Ze had slaapproblemen. Toen ik haar kamer zag, begreep ik waarom. Er stonden wel zes stoelen, een keukenmachine die nog moest worden uitgepakt en allemaal hobbyspullen. We hebben anderhalve containerbak weggegooid. De kast kon weer dicht. En mijn vriendin kon weer slapen.

Naast drukke gezinnen help ik oudere mensen, die na hun dood hun kinderen niet willen opzadelen met hun spullen. Ik plan de erfenis, breng de administratie op orde, regel de verzekering en zoek oude spullen en foto's voor ze uit.

De ene week ben ik twee ochtenden aan het werk, de andere vier. Ik houd voldoende tijd over om mijn eigen huis netjes te houden. En mijn kinderen helpen een handje mee. Ze maken hun eigen bed op, halen de gymtassen leeg en gooien hun kleren in de wasmand."

trui FILIPPA K

'Wat moeten mijn kinderen later met die troep?'

Suzanne Hille (45)

"Als de koelkast stukgaat bellen we een monteur, maar als het huishouden ons boven het hoofd groeit, vinden we het raar om hulp te vragen. Mensen bellen vaak pas als ze wanhopig zijn. En leiden me dan met klotsende oksels door hun woning. De schaamte is groot, terwijl dat nergens voor nodig is."

Ik woon in Amsterdam met mijn man, zoon en hond. Ons huis is klein, dat heeft me geleerd creatief om te gaan met ruimte. Het leuke aan dit vak is dat iedere klus weer anders is. De een is net verhuisd, heeft een fulltimebaan en nog geen tijd gehad de verhuisdozen op te ruimen. De ander is chronisch ziek en moet energievreters uit het leven bannen.

Een kast erbij is geen oplossing. Veel mensen moeten leren opruimen. Ze zijn chaotisch van zichzelf en hebben het als kind niet meegekregen. Ik vraag: moet dit blijven? Heeft het een emotionele waarde? Ga je het binnenkort gebruiken? En als je het wilt houden, wat zou dan een goede plek zijn? Ik herhaal steeds hetzelfde trucje, tot mijn klant zich bewust wordt van haar eigen blokkades.

Het gaat erom dat je uitvindt wat belangrijk is en wat niet. Pas dan kun je die bezigheden uit je rooster bannen die niet belangrijk zijn, en houd je tijd over. Tijd om op te ruimen. Tijd om lekker lui in een warm bubbelbad te gaan liggen."

jurk en top ACNE

**'Je lost
niets op
met een
nieuwe
kast'**

